

Opening

In 1970 ging een tv-programma van start dat miljoenen mensen anders naar het geloof deed kijken:

Hour of Power. Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons verheugen. Nog altijd laat Hour of Power een nieuw geluid voor een nieuwe generatie horen. Als je op God vertrouwt, kan niks je tegenhouden. Want wat uw omstandigheden en problemen ook zijn dit moment kan uw uur van kracht zijn.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid.

Schepper, die 't heelal verheugt en bron van eeuw'ge vreugde zijt.

Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend

Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord

Door Bobby Schuller en Hannah Schuller

Dit is de dag die de Here gemaakt heeft. Wij verheugen ons daarover. Goedemorgen. En welkom, kerkfamilie en bezoekers. Het is zo bemoedigend om jullie te zien. Fijn dat jullie er zijn. Besef vandaag dat jullie ontzagwekkend en wonderbaarlijk geschapen zijn. Je bent nooit een vergissing geweest. Jullie zijn geroepen en geliefd door de levende God. Nogmaals dank voor jullie komst. Wij houden van jullie.

Wij zijn geweldig blij dat jullie hier vandaag aanwezig zijn. Wij geloven dat iedereen hier is met een reden, het feit dat je hier bent en de tijd neemt erbij te zijn dat maakt Gods hart zo blij. En dat vind ik iets geweldigs. Laat ons bidden.

Gebed

Vader, wij danken U dat U van ons houdt zoals wij zijn en niet zoals wij zouden moeten zijn. Heer, dank U dat wij ons ware zelf kunnen zijn en wij vragen in Jezus' naam dat U ons helpt om elke dag meer op Christus te lijken. Om daar hard aan te werken, zonder onszelf te pijnigen. Heer, ik bid dat iedereen hier bemoedigd en vol leven zal vertrekken en wij danken U, Heer. In Jezus' naam bidden wij, amen.

Amen. Schud de hand van degene naast je en zeg: God houdt van je en ik ook.

Koor - "Guide Me, O Thou Great Jehovah"

Leid mij Heer, o machtig Heiland door dit leven aan uw hand

Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig, wees mijn Gods in 't barre land

Brood des levens, Brood des levens,

Voed mij dat ik groei naar U

Voed mij dat ik groei naar U

Interview - Jefferson Bethke

BS = Bobby Schuller en JB = Jefferson Bethke

(Filmpje als introductie op USA gast)

Wat als ik je zou vertellen dat Jezus is gekomen om de religie af te schaffen? Jefferson Bethke is auteur en tekstschrijver samen met zijn vrouw Alyssa. Drie mijl per uur. Ja, specifiek drie mijl per uur. Omdat dat je exacte snelheid is als je op een rustige en liefdevolle manier loopt. Zij hebben acht boeken geschreven, vijf werkboeken en zij hebben e-cursussen gemaakt over relaties, theologie en identiteit.

Zijn nieuwe boek *To Hell with the Hustle*. Zo spannend. Ik hoop dat het je zegent. Dit is overal verkrijgbaar waar boeken worden verkocht. Hij kijkt hoe wij moeten loslaten wat onze cultuur ons zegt te doen en het leven omhelzen dat God voor ons wil. Daarom aanvaard ik volledige verlossing en vergeving. Niet gebaseerd op mijn verdiensten, maar op Jezus' trouw alleen.

BS Een hartelijk welkom voor Jefferson Bethke. Jefferson, hoi. Zo geweldig om je hier te zien. En het is zo goed om je over de vloer te hebben. Wij zijn vrienden. Ik vind het een prachtig idee, van dat boek. Veel mensen vinden het misschien ongepast om een boek *To Hell with the Hustle* te noemen maar je bedoelt het echt letterlijk, hè? Je vindt echt dat deze geest van haast uit de hel komt. Dat het een slechte zaak is, dat het ons discipel schap uitholt. Vertel ons over dit boeiende boek.

JB Mijn vrouw heeft die titel bedacht, dus wordt maar boos op haar.

BS Het is helemaal haar schuld, oké.

JB Het is een serieus probleem en wij zochten naar een titel die maakt dat mensen het serieus nemen. Ik heb ergens gelezen dat iemand het de fundamentele ongerechtigheid noemde. Ik weet niet eens hoe ik dat moet spellen. Ze bedoelen dat het in zekere zin een basiszonde is want als je je haast en jachtig bent, is dat onverenigbaar met het lopen met Jezus. Je kunt niet naar Hem luisteren als je gehaast bent. Je kunt dan niet in zijn cadans zijn en in zijn tempo zijn waardoor je andere dingen toelaat die je juist in een richting sturen die God niet voor je bedoeld heeft.

BS Natuurlijk geloof ik dat. Als je haast hebt, is het moeilijk om te luisteren naar de behoeften van anderen. Als je haast hebt, is het moeilijk om je in te leven in anderen om helder te denken. Maar er zijn zoveel mensen die hiermee worstelen die enthousiast zijn, wat een goede zaak is en vol energie, wat een goede zaak is. Hoe kan iemand die 's morgens net wakker wordt enthousiast over het leven is en daardoor wat gehaaster is hoe vinden wij de balans?

JB Jezus is ons perfecte voorbeeld. Kijk naar Jezus. Hij zat niet gewoon voetbal te kijken of zoiets, toch? Hij had intentie, Hij had een doel en Hij was een man die ergens heen ging. Hij was op weg naar Jeruzalem tijdens zijn levensmissie maar toch was duidelijk vanwege zijn cadans of zijn tempo op die missie dat Hij onderbroken kon worden. Dat is een heel goede vraag om onszelf te stellen. Je bent waarschijnlijk te gehaast als je niet onderbroken kunt worden en ik denk dat 80% van Jezus' wonderen, wonderen van onderbreking waren. Hij was niet van plan om ze te doen. Hij lette op het moment dat God zijn aandacht trok en kon dat moment daadwerkelijk benutten.

BS Je bent een kunstenaar van het gesproken woord en je praat razendsnel. Het beantwoorden

van mijn vragen is bijna gehaast. Hoe heeft vertragen jouw leven persoonlijk beïnvloed? Heb je een verandering gezien in je opvoeding of in je huwelijk?

JB Ja, in alles. Hoe kun je een goede ouder zijn als je gehaast bent? Dat zijn de ergste momenten, toch? De keren dat ik mijn geduld verloor, de keren dat ik boos was, ook in het huwelijk. Als ik gefrustreerd raak of als wij ruzie maken, komt het altijd door haast. Ik heb gemerkt dat, als je leeft in Gods ritme, Gods muziek, zeg ik graag en je luistert naar dat wijsje en je probeert erop

te dansen, kun je zijn stem beter horen, nietwaar? Er staat ergens in het boek dat alles in de wereld tegen je schreeuwt en als er iets schreeuwt, krijgt het je aandacht zonder dat je ernaar kijkt. Maar ik denk dat God de enige is die fluistert als Hij praat en om een fluistering te horen,

moet je wel opletten. En ik denk dat je alleen kan opletten als je niet gehaast bent.

BS Jefferson, ik wil iedereen aanmoedigen om dit boek te kopen: *To Hell with the Hustle*. Als je een succesvol persoon kent, een gedreven persoon gaat dit hen niet ontmoedigen om succes te hebben. Ik heb mij gerealiseerd in mijn leven dat ik, toen ik vertraagde, succesvoller werd, helderder ging denken en beter leerde onderscheiden wat pure verspilling van mijn tijd was en wat nuttig was en dat maakte me productiever. Jefferson, heel erg bedankt voor je werk. Het is een zegen voor veel mensen. Wij waarderen je missie. Je bent de beste.

Muziek - Voices of Hope Children's Choir - "Souls Anthem"

Leer me hoe ik van U kan houden

Laat me zien hoe ik U meer kan vertrouwen

Dan met mijn woorden of met een lied

Nee, het is niet makkelijk geweest

Om het leven op mijn knieën te leven

Maar met geloof weet ik dat ik door zal gaan

Er is meer te zien dan met mijn ogen

Maar angst kan me soms verlammen

Ik besef dat ik het niet onder controle heb

Maar toch is het goed met mijn ziel

De vijand is tegen me, pijlen om me heen

Nooit verwacht dat het gevecht zo lang zou duren

In tijden van depressie smee ik om uw bescherming

Maak me goed, ik ben het moe om niet goed te zijn

Elke keer als er hoop is, lijkt die te sterven

En de stemmen om me heen voeden die leugen

Alles wat ik zie, zegt me dat ik moet loslaten

Maar toch is het goed met mijn ziel

Het is goed met mijn ziel o, het is goed,

Het is goed met mijn ziel het is goed met mijn ziel,

Het is goed, het is goed met mijn ziel

Mijn ziel met mijn ziel, mijn ziel,

O, het is goed met mijn ziel, met mijn ziel, o, mijn ziel

De strijd die ik lever, is niet tegen vlees en bloed

De wapens die ik nodig heb, zijn slechts uw liefde

Heer, laat me nooit meer gaan

U maakt het goed met mijn ziel.

Hannah Schuller bedankt het koor

Voices of Hope en Sarah Grandpre, jullie zijn een geschenk voor deze kerk. Dank.

Schriftlezing - 2 Samuel 23:14-17

Door Hannah Schuller

Ter voorbereiding op de boodschap 2 Samuel 23:14. Toen David in de vesting was, er was toen een wachtpost van de Filistijnen in Bethlehem, kreeg David dorst en zei: Wie geeft mij water te drinken uit de bron van Bethlehem, die bij de poort ligt? Toen baanden die drie helden zich een weg door het kamp van de Filistijnen en putten water uit de bron van Bethlehem, die bij de poort ligt, droegen het mee en

kwamen bij David. Hij wilde het echter niet drinken, maar goot het uit voor de HEERE en zei: Er is bij mij geen sprake van, HEERE, dat ik dit zal doen. Zou ik het bloed van de mannen drinken die er met gevaar voor hun leven op uit gegaan zijn? En hij wilde het niet drinken. Zo deden deze drie helden.

Kerkgemeenschap, mogen wij leiden door vrijgevigheid en van ganser harte geven om de volgende generatie te bereiken. Amen.

Muziek - Voices of Hope Children's Choir - "Get Your Hopes Up"

Ik zie de zon 's morgens opgaan die dromen wakker maakt

Ik voel de beloftevolle wind in m'n rug die me eraan herinnert:

Lofprijzing geeft vreugde aan een benauwde geest

En een nieuw lied brandt in mijn borst

Ik leef in de goedheid die Hij geeft

Vat weer hoop, hef je hoofd op, laat je geloof groeien

Vat weer hoop, onze God is voor ons

Hij heeft ons weer tot leven gebracht

Vat weer hoop, hef je hoofd op, laat je geloof groeien

Vat weer hoop, onze God is voor ons

Hij heeft ons weer tot leven gebracht

Christus is voor mij en staat achter mij

Hij houdt mij stevig vast in zijn eindeloze genade

Denk ik altijd weer

Vat weer hoop, hef je hoofd op, laat je geloof groeien

Vat weer hoop, onze God is voor ons

Hij heeft ons weer tot leven gebracht

Koor - "I Bless the Day"

Ik zegen de dag dat ik het glorieuze licht van de vrijheid heb gezien

De dag waarop ik mijn zonde heb beleden

De dag waarop ik mijn zonde heb beleden

En in mijn ziel vrede en rust heb gevonden

O, toen vond ik een Heiland, zo teder en liefdevol als een moeder,

Die reinigde en genas, hoewel zelf gekneusd en gekwetst, en zei:

Ga heen, en zondig niet meer, zondig niet meer

Nee, ga heen en zondig niet meer

Ik zegen de dag dat ik het glorieuze licht van Gods vrijheid heb gezien

De dag waarop ik mijn zonde heb beleden

De dag waarop ik mijn zonde heb beleden

En in mijn ziel vrede en rust heb gevonden

O, toen vond ik een Heiland, zo teder en liefdevol als een moeder

Die reinigde en genas, hoewel zelf gekneusd en gekwetst, en zei:

Ga heen en zondig niet meer, zondig niet meer

Nee, ga heen en zondig niet meer

Nee, ga heen en zondig niet meer

Proclamatie met Bobby Schuller

Houd je handen zo, in een gebaar van ontvangen. En zeg met mij: Ik ben niet wat ik doe of wat ik heb.

Ik ben niet wat mensen over mij zeggen. Ik ben Gods geliefde kind. Dat is wie ik ben. Dat kan niemand mij afnemen. Ik hoef me geen zorgen te maken of te haasten. Ik mag vertrouwen op mijn vriend Jezus en zijn liefde delen met de wereld. U mag gaan zitten.

Preek - "Het is meer dan waard!"

door Bobby Schuller

Vandaag gaan wij verder met onze serie over rentmeesterschap. Vandaag gaan wij het daarover hebben en over de waarde van het leiden in vrijgevigheid. Ik herinner me nog, toen ik als tiener een jong, bruisend geloof had dat er mensen in mijn leven waren die mij destijds bedragen gaven die voor mij

ongelofelijke hopen geld waren om mijn geloof uit te dragen en om al die bijbehorende dingen te doen.

Als ik daarop terugkijk, ben ik zo dankbaar. Een voorbeeld: Een man gaf mij 50 dollar per week om gitaar te spelen voor een middelbare-schoolgroepje. Voor mij was dat zo'n 460 bekens instant noedels.

Dat was een jaar eten. Ik wil het met jullie hebben over de waarde van het leiden van onze teams. Iedereen in deze kerk is een leider. De definitie van leiderschap luidt: iemand die invloed heeft. Sommigen van ons beïnvloeden veel mensen, sommigen een paar maar als je een ouder bent, ben je een leider. Als grootouder ben je een leider. Je leidt je collega's. Je leidt mensen in deze kerk als je met hen omgaat. En het is belangrijk dat, als wij leidinggeven, als wij proberen mensen ergens heen te leiden wat wij als christenen horen te doen, mensen naar hét leven leiden dat wij vrijgevigheid gebruiken als een van de meest effectieve manieren om leiding te geven. Met andere woorden, dat wij aan onze teams geven. Wij geven aan mensen die ons volgen. Wij vinden dat investeren in kinderen, investeren in de mensen in onze teams, een van de beste dingen is die wij kunnen doen met ons geld en met onze tijd. En ik wil jullie aanmoedigen, vooral als het gaat om kinderen of om de eredienst. Ik geloof dat je bijna zoveel moet geven dat iemand van de aanwezigen de neiging kan krijgen om naar je te kijken en te zeggen, waarom al deze verspilling? En dit is in feite een centraal thema in de Bijbel. 2 Samuel is een verhaal over Davids dertig dappere mannen. Dit waren kerels die gewoon beesten waren. Zij waren gek op vechten. Zij waren stoer en rauw. Er waren er drie bij, die de elite binnen die dertig vormden. De aanvoerder van die drie toppers, de grootste van de grootsten was ene Isboseth. Zeg dat allemaal maar eens. Dat klinkt zelfs stoer, hè? Isboseth was een geboren leider. Ze zeggen dat hij zelf in één gevecht

800 mannen heeft gedood om een idee te geven van wat een keiharde vechtersbaas hij was. De tweede, die om een of andere reden erg beroemd was, was Eleazar. Er staat dat Eleazar bij koning David was en dat ze een gebied, genaamd Pas Dammim, verdedigden. Het was waarschijnlijk een heuvel of een pas door de bergen. Ze vonden die pas belangrijk, van strategisch belang en ze probeerden die stelling tegen de Filistijnen te verdedigen. En daar is Eleazar, de hoofdman van de eenheid en ze vechten man tegen man met elkaar en dan gebeurt er iets en iedereen vertrekt. Maar Eleazar houdt zich staande en vecht door met zijn zwaard. En er staat dat hij uren en uren heeft gevochten en dat hij helemaal alleen deze grote zege heeft behaald in de Pas Dammim. En er staat

dat de troepen uiteindelijk naar Eleazar zijn teruggekeerd maar alleen om de doden te plunderen. Boeiend, hé, dat Oude Testament. De derde van de groep was een man die Samma heette die in zijn eentje in een linzenveld was omsingeld. Wij weten niet door hoeveel, maar hij was zo'n Bruce Lee-achtige figuur.

Hij was elke soldaat van de groep die hem omringde, makkelijk de baas. En dankzij dit soort wapenfeiten

en andere legendarische daden hebben deze drie kerels de reputatie, onverslaanbare vechtersbazen te zijn. Ze zijn jong, ze zijn harder dan staal, ze zijn getekend door de strijd, gespierd en getraind en gewend om af te zien en ze zitten vast in een grot met de andere dertig mannen en de rest van het leger, met koning David in hun bolwerk, de spelonk van Adullam. En ze willen Davids thuisstad, de stad

Bethlehem, belegeren en heroveren. Duidelijk? Oké, super. Dit is natuurlijk oorlogstaal. Dus ze zitten vast in een grot. Nu is David een koning, maar hij is ook een generaal en hij heeft van alles met zijn mannen doorgemaakt, van triomf tot opoffering en nu zitten ze vast in een grot. En het is een grot, maar het is ook de woestijn en iedereen heeft dorst. Heb je ooit een ontzettende dorst gehad? David heeft dorst. En zijn thuisstad is bezet door de vijand en iemand geeft hem weer een beker vuil, bruin grotwater.

Hij kijkt ernaar en hij neemt een slokje en uit hardop zijn frustratie. Haalde maar iemand wat water voor mij uit de put bij de poort van Bethlehem. Hij pakt die beker en gooit hem tegen de muur. Ik ben een koning en ik zit vast in een grot en drink grotwater. Dit is niet eerlijk. Natuurlijk horen zijn mannen dat

en zij weten dat hij gefrustreerd is. Ze weten dat hij het niet letterlijk bedoelt maar Isboseth, de man

die 800 man in zijn eentje doodde zegt tegen die andere twee, Eleazar, de man met de bevroren zwaardhanden en Samma, de kerel die het linzenveld verdedigde: Hé jongens, wat als wij dat nou eens gingen doen? Nee, serieus, wat dachten jullie ervan? Wat als wij door de vijandelijke linies breken en wat Bethlehemwater gaan halen voor koning David? Zullen wij? Dus ze trekken lichte bepantsering aan en ze pakken hun speer en zetten een kleine helm op en ze sluipen dwars door het vijandelijke kamp.

En die drie kolossale kerels komen terug bij David bezweet en bedekt met modder en bloed en sneeën en blauwe plekken en ze hebben een kruik echt Bethlehems spawater bij zich. Alstublieft, mijnheer.

Stel je dat eens voor. Koning David staat perplex. Hij wist niet eens dat ze weg waren. Ze brengen een kruik vol vers, ijskoud water uit zijn eigen fontein en hij heeft dorst en zij hebben dorst en iedereen is het grotwater zat en houdt de waterkruik vast en dan kijkt hij alle manschappen aan en ze vragen zich allemaal af wat er gaat gebeuren, wat hij gaat zeggen en hij zegt: Het is verre van mij om dit te doen, Heer. Een gebed dus, hè. Is dit niet het bloed van mannen die met gevaar voor eigen leven zijn gegaan?

En de Bijbel zegt dat hij het water nam en het als een offer aan de Heer uitgoot. Iedereen hier en iedereen die meeluistert, zal zich wellicht afvragen: Waarom zo'n verspilling? Wat een verspilling. Geef het tenminste aan de jongens die het hebben gebracht. Maar ik kan jullie garanderen: Geen van die mannen daar zei: Waarom zo'n verspilling? Niemand was daar gefrustreerd of verward. Het waren Joden en ze begrepen de boodschap. Het feit dat deze drie mannen letterlijk hun leven riskeerden om hem een glas water te geven, bewijst dat er iets charmants, iets innemends, iets

bijzonders aan David was dat ervoor zorgde dat mensen in zijn buurt wilden zijn om hem te volgen, om indruk te maken, om tot zijn vertrouwelingen te behoren. Ik denk dat dit soort dingen David tot zo'n groot leider maakten. Davids boodschap aan zijn mannen toen hij het voor de Heer uitgoot was dat wij samen drinken of helemaal niet. Het was een oproep om Bethlehem te heroveren. Natuurlijk wilde David dat ijskoude Bethlehemwater drinken. Maar hij goot het uit omdat hij vond, zoals Simon Sinek zegt, leiders eten als laatste, leiders drinken als laatste. Dat de taak van een leider is om te investeren, te dienen en te geven aan zijn team. Dat vrijgevigheid voor het team is waar het om draait. Dat is wat David geloofde. En dat is wat Jezus ons leert, weet je nog? De laatste zal de eerste zijn, de eerste zal de laatste zijn. Dit was een aansporing om Bethlehem te heroveren en dat deden ze. Dus wees gul voor je team, als je een leider bent. Maar nog belangrijker was dat, toen David dat water kreeg het bijna het kostbaarste geschenk was dat hij ooit had ontvangen. En denk erom, hij verspilt het niet. Hij gooit het niet weg om ervan af te komen. De Bijbel zegt dat hij het uitgiet als een daad van aanbidding voor de Heer, als onderdeel van de Levitische eredienst. Hij giet het uit om te zeggen: Dit water is zo bijzonder en zo heilig dat geen mens het waard is om het te drinken. Alleen de Heer verdient zoiets groots. Voor mij is de midrasj dat wij het allerbeste geven wat wij hebben. Dat is wat wij aan God geven. Onze eerste vruchten. Abels vruchten, niet die van Kain. Dat wij het beste van wat wij hebben in aanbidding aan de Heer geven. En ik denk dat het zo belangrijk is dat, als wij de Heer aanbidden en als wij aan de Heer geven, dat wij het doen op een manier dat sommigen die de Heer niet kennen, zullen denken: Wat een verspilling. Wat een verspilling. Een verhaal dat een prachtige link naar dit verhaal is, is het verhaal van het albasten kruikje. In Marcus 14 is Jezus in Bethanië, in het huis van Simon. Iedereen zit rond de lage tafel te eten en koestert elkaars gezelschap. Dan komt een vrouw binnen met een albasten kruikje. Het lijkt er in de tekst van Marcus op dat niemand weet wie deze vrouw is. En ze loopt op de Heer af en ze begint te huilen en ze giet dat hele kruikje leeg over zijn voeten. De Bijbel vertelt ons dat dat albasten kruikje 300 denarie waard was wat een ongelooflijke som geld is. Wij weten uit een ander tekstfragment

dat 200 denarie genoeg is om vijfduizend mensen te voeden. De vertalers zeggen dat 300 denarie ongeveer een goed jaarsalaris is. Op een dag, wanhopig gestemd, ziet ze de grote rabbi en wij weten niet waarom ze huilt, maar ze vergiet dat hele kruikje met spul ter waarde van 50.000 dollar over Jezus' voeten en veegt het af met haar handen. En de discipelen berispen haar. Judas in het bijzonder. En ze zeggen deze woorden: Waarom deze verspilling? Ze zeggen specifiek: Die olie had verkocht kunnen worden en het geld had aan de armen gegeven kunnen worden. Het had zeventienduizend mensen kunnen voeden, of zoiets. En je hebt het gewoon vergoten en aan Jezus' voeten verspild. En Jezus kijkt naar zijn discipelen en berispt hen. Jezus, de man die altijd opkomt voor de armen, Jezus, die zegt dat wij gescheiden zullen worden in schapen en bokken op basis van wie wij geholpen en verzorgd hebben.

Hij berispt zijn discipelen en Hij zegt dat dit iets moois is wat zij heeft gedaan en waar het evangelie wordt gepredikt, zal zij worden genoemd. Dat is niet niks, wat Hij zegt. Hij zegt: Jullie zullen altijd armen om je heen hebben maar Mij zult je slechts deze korte tijd bij je hebben. Hier betoogt Jezus, die als geen ander voor de armen opkomt dat er soms verspilling schuilt in de manier waarop wij aanbidden.

En let wel, soms is er ook een verspilling in de manier waarop wij met onze kinderen of onze families omgaan. Velen van ons kennen mensen die net als Judas zijn. Weten jullie trouwens dat er in Marcus 14 staat dat dit moment voor Judas de druppel was die de emmer deed overlopen? Na dit verhaal, waarin hij zegt dat het geld naar de armen moet gaan en Jezus zegt dat ze iets moois gedaan heeft en dat dat niet vergeten wordt vertrekt Judas en gaat naar de Sadduceeën en zegt: Ik ga Hem aangeven.

Ik ben hier klaar mee. Ik herinner mij dat ik op de universiteit zat of net was afgestudeerd en ik kan je verzekeren dat ik alles wist. Ik was de grote pleitbezorger, ik was een levende heilige. Ik wist

precies dat iedereen het verkeerd deed. Als ze mij de leiding zouden geven, zouden ze er wel achter komen.

En ik weet nog hoe ik bij de Crystal Cathedral kwam als een jongerenpredikant. En als een Schuller vond ik dat ik kritisch mocht zijn over onze kerk. En ik herinner mij dat ik daar een groep leidde en een

jongeman uit mijn groep sprak op een manier om cool over te komen en door hem geaccepteerd te worden. Ik keek naar hem en ik zei: Moet je die Crystal Cathedral en al die spullen zien. Dit had gebruikt kunnen worden om de armen te helpen. De armen helpen, vroeg hij. Ja, zei ik. Hij zei: Wij helpen de armen toch? Ach, zei ik, dit had ook een daklozenopvang kunnen zijn, of levensmiddelen. En hij zei: Wanneer heb jij voor het laatst armen geholpen? Niet zo lang geleden, zei ik. Ik weet het niet. Maar in feite waren dat misschien wel jaren. In de kerk oordelen wij zo snel, bekritisieren wij elkaar zo snel. Oordeel niet te snel over de vrouw die het albasten kruikje over Jezus' voeten uitgiet. Er is iets heel moois aan het geven van zoveel aan de Heer dat iemand kijkt en zegt: Wat een verspilling. Waarom zo'n verspilling? En ik denk dat dat vooral geldt als het om kinderen gaat, en daar sluit ik mee af. Dit is iets wat mijn schoonvader graag zegt. Hannah's vader houdt van tieners, houdt ervan om tieners te bereiken. Hij is een zakenman en hij heeft heel veel geld gebruikt waarmee hij een andere vestiging had kunnen openen. Hij zit in de detailhandel. Maar hij heeft dat geld gebruikt voor volleybalvelden voor jongeren en om plaatsen te creëren waar jongeren kunnen werken en geld kunnen inzamelen en evangelisatie kunnen steunen. Hij had veel tijd kunnen gebruiken om meer succes te hebben met zijn bedrijf maar hij zei nee, ik wilde dat mijn eerste vruchten naar mijn kinderen en hun vrienden gingen.

Het maakt mij niet uit of het zakelijk gesproken geldverspilling was. Ik wilde dat mensen bereikt werden

voor het evangelie van Christus. En God heeft hem ervoor gezegend. Ik was een van die kinderen. Ik was het joch dat hij 50 dollar betaalde om gospelmuziek te spelen waarover ik het eerder had en dat veranderde mijn leven. En ik ben ook met Hannah getrouwd. Hoewel de volgorde omgekeerd was. Ik was verliefd op Hannah voordat ik haar vader ontmoette. Dus geef royaal alsof je het verspilt. Geef aan de Heer en geef aan mensen in nood en wees niet bezorgd over de tijd die je besteedt aan je kinderen en aan tieners en aan het bereiken van jongeren en aan missies. Met de plaats die de Heer in je hart inneemt moet je niet bang zijn om het water uit te storten. Wees niet bang om naar je team te kijken en te zeggen dat wij samen over de finish gaan. En vergeet niet dat vrijgevigheid een van de beste manieren is om mensen te leiden.

Gebed

Heer, wij danken U dat er geen vrijgevinger persoon in de hele wereld is dan U. U hield zo van de wereld

dat u uw Zoon hebt gegeven en wij zijn dankbaar voor uw Zoon Jezus. In zijn naam bidden wij, amen.

Zegen

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.

De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.